



Rättsfallssamlingen

Mål T-119/23

Insider LLC

mot

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Tribunalens dom (åttonde avdelningen) av den 17 april 2024

”EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering av figurmärke ’in Insajderi’ som EU-varumärke – Äldre nationellt ordmärke ’INSAJDERI’ och figurmärke ’in Insajderi Gazetë online’ – Relativt registreringshinder – Artikel 8.3 i förordning (EU) 2017/1001 – Omfattning av den prövning som överklagandenämnden ska göra – Artikel 27.2 i delegerad förordning (EU) 2018/625 – Bevisning har inte lagts fram – Översättning – Artikel 7 i delegerad förordning 2018/625 – Rätten att yttra sig – Artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna – Artikel 94.1 i förordning 2017/1001 – Möjlighet för överklagandenämnden att godta bevisning som lagts fram för första gången inför nämnden – Artikel 27.4 i delegerad förordning 2018/625 – Artikel 95.2 i förordning 2017/1001”

1. *EU-varumärke – Överklagande – Överklagandet av ett beslut från en enhet inom harmoniseringskontoret som avgjort ärendet i första instans har överlämnats till överklagandenämnden – Funktionell kontinuitet mellan dessa två instanser – Överklagandenämndens prövning av överklagandet – Räckvidd (Europaparlamentets och rådets förordning 2017/1001, artikel 71.1)*

(se punkt 16)

2. *EU-varumärke – Förfarandebestämmelser – Immaterialrättsmyndighetens beslut – Iakttagande av rätten till försvar – Principens räckvidd (Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 41.2 a; Europaparlamentets och rådets förordning 2017/1001, artikel 94.1)*

(se punkterna 27–33 och 46)

3. *EU-varumärke – Överklagande – Överklagande av ett beslut som fattats av invändningsenheten vid harmoniseringsbyrån – Överklagandenämndens prövning – Räckvidd – Omständigheter och bevisning till stöd för invändningen har inte åberopats i rätt tid – Beaktande – Överklagandenämndens utrymme för skönsmässig bedömning (Europaparlamentets och rådets förordning nr 2017/1001, artikel 95.2; kommissionens förordning 2018/625, artiklarna 8.1 och 27.4)*

(se punkterna 38–40 och 45)

Resumé

Genom sin dom ogiltigförklarar tribunalen det beslut som meddelats av överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)¹ med stöd av artikel 41.2 a i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), med motiveringen att klaganden inte hade hörts om frågor som överklagandenämnden hade tagit upp ex officio och som berörde klaganden negativt.

Florim Alaj ansökte vid EUIPO om registrering av ett figurkännetecken ”in Insajderi” för tjänster avseende tillhandahållande via internet av information, nyheter och kommentarer på nyhetsområdet.² Klaganden, Insider LLC, framställde en invändning mot den registreringen³ grundad på två äldre varumärken som registrerats i Kosovo. Invändningsenheten biföll invändningen.

Överklagandenämnden upphävde emellertid invändningsenhetens beslut och avslög invändningen med motiveringen att klaganden inte hade visat att de äldre varumärken som ansökan avsåg existerade och att klaganden var innehavare av dem. Överklagandenämnden påpekade bland annat att det saknades en originalversion av registreringsintygen för de äldre varumärkena och ansåg att de bestyrkta översättningarna av dessa, vilka hade getts in av klaganden som bevisning, var icke-officiella översättningar där originaltexten inte var synlig, vilket gjorde det omöjligt att kontrollera om väsentliga uppgifter nämndes i originalintyget.

Tribunalens bedömning

Tribunalen erinrar inledningsvis om att motiveringsskyldigheten i artikel 94.1 andra meningen i förordning 2017/1001 utgör en specifik tillämpning av den allmänna principen om skydd för rätten till försvar, vilken slås fast i artikel 41.2 a i stadgan. Alla unionsrättsakter måste iakttas de grundläggande rättigheterna, såsom dessa erkänns i stadgan. Iakttagandet av dessa rättigheter utgör ett villkor för att rättsakterna ska vara lagenliga, vilket det ankommer på unionsdomstolen att kontrollera inom ramen för det fullständiga system för rättsmedel som existerar. Iakttagandet av rätten till försvar inbegriper ett iakttagande av rätten att yttra sig, vilken innebär att var och en garanteras en möjlighet att på ett meningsfullt och effektivt sätt framföra sin ståndpunkt under det administrativa förfarandet och innan ett beslut fattas som kan påverka hans eller hennes intressen på ett ogynnsamt sätt. Rätten att yttra sig omfattar samtliga faktiska och rättsliga omständigheter som ligger till grund för beslutet som rättsakt, men inte den beslutande myndighetens planerade slutliga ställningstagande. Det ankommer således på EUIPO att ge parterna i ett förfarande inför myndighetens instanser tillfälle att göra gällande sina ståndpunkter rörande alla de omständigheter som utgör grunden för de instansernas beslut.

I förevarande fall finner tribunalen att den omständigheten att överklagandenämnden ex officio tog upp avsaknaden av originalversioner av registreringsintygen för de äldre varumärkena och uttryckte tvivel om huruvida översättningarna var äkta, utan att ha hört klaganden i detta avseende, utgör ett förfarandefel. Det går emellertid bara att slå fast att rätten till försvar har åsidosatts om underlåtenheten att beakta en berörd parts ställning har haft en konkret inverkan

¹ Beslut av femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 5 december 2022 (ärende R 1152/2022-5) ogiltigförklaras.

² Ansökan avsåg varor som omfattas av klass 41 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg.

³ På grundval av artikel 8.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 2017, s. 1).

på den berördes möjlighet att försvara sig. Det kan inte krävas av klaganden att den visar att det angripna beslutet skulle ha haft ett annat innehåll om det konstaterade åsidosättandet inte förelegat, utan endast att ett sådant antagande inte är helt uteslutet, då klaganden hade kunnat förbereda ett bättre försvar om förfarandefelet inte hade begåtts.

Mot bakgrund av dessa överväganden kommer tribunalen till slutsatsen att det i förevarande fall inte är helt uteslutet att förfarandet skulle ha lett till ett annat resultat om förfarandefelet inte hade förelegat. Om överklagandenämnden hade gett klaganden tillfälle att på ett ändamålsenligt sätt yttra sig om huruvida registreringsintygen i original för de äldre varumärkena saknades, skulle klaganden nämligen ha kunnat tillhandahålla dessa. Överklagandenämnden hade då kunnat undersöka dem och försäkra sig om att översättningarna var äkta. Överklagandenämndens beslut antogs således i strid med rätten att yttra sig, som garanteras i artikel 41.2 a i stadgan.